

خیابان‌های فرانسه همچنان صحنه زد و خورد پلیس با معترضان است

دموکراسی
باتومی

صفحه ۳

VATAN-E-EMROOZ | VOL.18 | NO.4738 | MON.OCT.19, 2026 | ISSN:2008-2886

۱۹۲۷ سال و ۵۹ روز گذشت |

روزنامه صبح ایران

اخلاقی پس از اخذ رأی اعتماد نمایندگان برای تصدی وزارت دفاع:

حمله به ایران یعنی صدمات
زیاد به دشمن و منطقه

صفحه ۲

دوشنبه ۲۷ مهر ۱۴۰۵ | ۸ جمادی الاول ۱۴۴۸ | ۱۹ اکتبر ۲۰۲۴ | سال هجدهم | شماره ۴۷۳۸ | صفحه ۱۰ هزار تومان

تیترهای امروز

فرهنگ‌سازی عمومی و صرفه‌جویی
۷۰ تا ۱۰۰ میلیون مترمکعبی گاز مشترکاً
کلید عبور از فصل سرماست

گذر از زمستان

صفحه ۴

تحلیل اندیشکده شورای روابط خارجی از اختلاف
راهبردی اروپا و آمریکا بر سر مهار چین

شکاف آتلانتیکی

صفحه ۲

نگاهی به پیام رهبر انقلاب به مناسبت میلاد
حضرت زینب(س) و روز پرستار

از مراقبت تا اقتدار

صفحه ۴

رمزگشایی از خشم خیابان در اروپا

نگاه

حنیف غفاری

تصاویری که این روزها از پایتخت‌ها و شهرهای بزرگ اروپا مخابره می‌شود، از میلان، رم و لیسه‌بون گرفته تا بروکسل، برلین، پاریس و مادرید، فراتر از واکنش‌های مقطعی به گرانی بنزین یا افزایش شهریه دانشگاه‌هاست. دود گازهای اشک‌آور، شلیک گلوله‌های پلاستیکی، استفاده از ماشین‌های آب‌پاش و تقابل تن‌به‌تن معترضان با نیروهای امنیتی، نشانه‌های ظاهری یک دگرگونی بسیار عمیق‌تر در جغرافیای سیاسی و اجتماعی قاره سبز است. برخلاف تلاش ماشین رسانه‌ای غرب برای تقلیل این ناآرامی‌ها به «مطالبات صنفی»، «اعتراض به تورم گزدا» یا «فتارهای رادیکال جوانان»، کالبدشکافی دقیق رویدادها اثبات می‌کند ماهیت خیزش کنونی در اتحادیه اروپا، کاملاً زیربنایی است نه زینبایی؛ به این معنا که تیغ اعتراض نه به سمت فنان لایحه یا عملکرد اجرایی یک وزیر، بلکه مستقیماً به سوی ماهیت و اسکلت‌بندی ساختاری نشانه رفته که ذات آن بازتولید نابرابری، تبعیض و توزیع ناعادلانه ثروت است. دهه‌ها نتجیان غربی تصویر اتحادیه اروپایی را به مثابه بهشت موعود رفاه، عدالت اجتماعی و آزادی به افکار عمومی جهان عرضه می‌کردند اما آنچه امروز واقعیت‌های عریان خیابان‌های اروپا پیش چشم همگان گذاشته، زوال کامل این اسطوره است. اعتراض جوانان در بلژیک و آلمان به بحران آموزش عالی، تحصن شبانه شهروندان پرتغالی و اسپانیایی در جادرها به دلیل فلج‌کننده بودن هزینه‌های مسکن و خروش طبقات فرودست ایتالیا و فرانسه، محصول کارکرد مکانیسمی است که ثروت عمومی را به سمت اقلیتی محدود سوق داده و ریاضت اقتصادی، گرانی سرسام‌آور انرژی و هزینه‌های سهمگین معیشتی را به توده‌ها تحمیل می‌کند. این منظومه فرسوده دیگر با چند وعده دولتی یا سرکوب، ترمیم‌پذیر نیست. ساختار حاکم بر بروکسل و پایتخت‌های اروپا به گونه‌ای طراحی شده که سیستماتیک دست‌رسی طبقات متوسط و ضعیف به حقوق بنیادین نظیر سرپناه مناسب، آموزش رایگان و اشتغال پایدار را مسدود می‌کند. شهروندان اروپایی امروز با پوست و گوشت خود حس کرده‌اند بحران، نقصی در اجرای یک قانون نیست، بلکه خود قانون و منطق حاکم بر نظم نولیبرال است که فقر را پمپاژ می‌کند. از همین رو، شعارهای معترضان مرزهای مطالبات صنفی را درنوردیده و بنیاد شیوه حکمرانی را هدف قرار داده است.

ادامه در صفحه ۴

میلیون‌ها آمریکایی در ۵۰ ایالت این کشور با حضور در راهپیمایی «نه به پادشاهان» علیه ترامپ به خیابان آمدند

منفور آمریکایی

صفحه ۳

نگاهی به پیام رهبر انقلاب به مناسبت میلاد حضرت زینب(س) و روز پرستار

از مراقبت تا اقتدار

در این منظومه، محدود به شخصیتی نیستند که پس از واقعاتی بزرگ رنج آن را تحمل می‌کنند؛ ایشان در کنار مراقبت از بازماندگان و پاسداری از حیات، در انتقال معنای واقعه و بسط گفتمان مقاومت در طول تاریخ نیز نقش دارند. اهمیت این وجه برای جامعه امروز در آن است که عاملیت زنانه را نمی‌توان فقط با حضور در میدان نبرد، مناصب رسمی یا کنش‌های آشکار سیاسی سنجید. گاه حفظ انسان‌ها، بازسازی امید، مراقبت از پیوندهای اجتماعی و جلوگیری از فراموشی معنای یک واقعه، خود بخشی از کنش تاریخی در پیوند با امر سیاسی و الهی است. مهم‌ترین بازتاب این الگودهی در این منظومه، شکستن دوگانه عاطفه یا اقتدار در نسبت با ابعاد حضور اجتماعی و سیاسی زنان است. آنجایی که ایشان می‌فرمایند «از یک سو بدل بی‌منت‌های شفقت و خیرخواهی و غمخواری صبورانه نسبت به مظلومان دشت کربلا و از سوی دیگر از ارجمندترین نمادهای صلابت و شجاعت بودند»، ساختار دوسویه‌ای به دقت خلق می‌شود که این دوگانه ریشه‌دار را می‌شکند؛ اینکه لطف و قدرت ۲ سر یک طیف متضادند و هر کس از زن و مرد به یکی تعلق دارد، با معرفی یک حلقه اتصال می‌شکند. آن حلقه «صبر» است که در متن در ۲

مفهوم «تبین عملی» در این میان اهمیت ویژه

می‌یابد. تبیین در فرآیند حفظ نظم سیاسی فقط از راه گفتار و استدلال انجام نمی‌شود؛ رفتار و حضور اجتماعی نیز می‌تواند حامل معنا و پیام باشد. هنگامی که زنان در شرایط دشوار مسؤولیت می‌پذیرند، در میدان عمومی حاضر می‌شوند و برای حفظ زندگی و پیوندهای اجتماعی و نظم سیاسی گفتمان انقلاب اسلامی تلاش می‌کنند، کنش آنان خود به بخشی از روایت جامعه درباره مقاومت و استمرار حیات جمعی تبدیل می‌شود. آنان در این موقعیت صرفاً مخاطب روایت انقلاب نیستند، بلکه از طریق عمل اجتماعی خود در بازتولید قدرت و انتقال معنای توحیدی آن نیز نقش دارند. تأکید پیام بر حضور زنان و دختران ایرانی در تاریخ انقلاب اسلامی و نقش آنان در شرایط جنگ و اتصال آن با این مفاهیم، حامل دلالت‌هایی فراتر از ثبت مشارکت زنان در رویدادهای تاریخی است. مساله در این صورت‌بندی فقط این نیست که زنان در لحظات سرنوشت‌ساز حضور داشته‌اند، مساله این است که حضور آنان چه نقشی در امکان تدلوم جامعه و نظم سیاسی ایفا کرده و خواهد کرد.

از این منظر، حفظ نظام را نیز می‌توان در معنایی گسترده‌تر از بقای نهادهای رسمی فهمید؛ معنایی به مثابه حفظ ظرفیت جامعه برای ادامه زندگی جمعی،

صیانت از پیوندهای اجتماعی و حفاظت از حیات سیاسی و تصمیم‌گیری در برابر تهدید. این تفسیر به معنای یکسان گرفتن جامعه و ساختار سیاسی نیست، بلکه یادآوری می‌کند پایداری ساختار سیاسی، بدون برخورداری از پشتوانه اجتماعی و حفظ توان زندگی و مشارکت مردم، با محدودیت روبه‌رو خواهد شد. بنابراین پیام رهبر انقلاب اسلامی به مناسبت میلاد حضرت زینب(س) و روز پرستار را می‌توان دعوت به بازاندیشی در معنای مشارکت زنان دانست؛ مشارکتی که نه به حضور نمادین فروکاسته می‌شود و نه در خدمت‌رسانی و قدرت تحمل دشواری‌ها خلاصه می‌ماند. در این پیوستگی تاریخی روایت، اگر زنان در مقاطع حساس، بخشی از ظرفیت حفظ جامعه و استمرار نظام سیاسی محسوب می‌شوند، این نقش را نمی‌توان به حضورهای مقطعی و موقعیت‌های استثنایی محدود کرد. عاملیت تاریخی باید بتواند به عاملیت نهادمند نیز تبدیل شود؛ یعنی زنانی که هنگام خطر، اینگونه به میدان فهم تکلیف‌مدار و پاسداری از اقتدار سیاسی وارد می‌شوند، در شرایط عادی نیز از فرصت، اختیار و امکان برای مشارکت در اداره امور مبتنی بر این فهم سیاسی و اجتماعی تعیین‌کننده خود برخوردار باشند.

* عضو هیأت علمی پژوهشکده زن و خانواده

بدون وقفه کار کنید

021-92 00 00 00

www.respinet.net

پهنای باند اختصاصی ریسپینت